

Бъбречна амилоидоза

Определение

Амилоидозата е заболяване с отлагане на специфично вещество - амилоид, в различни органи и най-вече в бъбречните гломерули. То може да възникне без никаква причина - първична амилоидоза или при хронични инфекциозни нагноителни заболявания (bronhiektazii, туберкулоза, хроничен абсцес, остеомиелит и други) - вторична амилоидоза. В основата му стои разстройство в метаболизма. Амилоидът е съставен от белтъци, въглехидрати и мазнини и има нишковидна структура. Той се отлага главно в бъбречните гломерули. В началото бъбрекът увеличава размерите си, а в по-късните стадии склерозира и се сбръква.

Клинична картина

Болестта е с продължителност с три и повече години. Отначало няма видими признаци. Първият признак е появата на белтък в урината. В следващия стадий се развиват отоци по краката, в плевралната и коремната кухина се набира течност. Болните отслабват и стават анемични. Амилоид се отлага и в други органи. Езикът се уголемява, установяват се ставни болки, артериалното налягане понякога се повишава. Постепенно се развива бъбречна недостатъчност, която непрекъснато напредва и завършва с тежка уремия.

Лечението се провежда с безсолна диета и лекарства - колхицин и диметилсулфоксид. При първите амилоидози се прилагат и противомаларийни препарати.

Профилактиката на вторичната амилоидоза се състои в своевременното и дефинитивно лечение на хроничните нагноителни заболявания, които я причиняват.

Прогнозата е неблагоприятна.